

Háry János csőszdala

Lösz-ízü bort iszom a Napból
Lösz-fény pereg a szurdikokba
Olvad a szőlő vassá dermed
Estére s kiveri a rozsda

Hiába forgatom kereplő-
Versemet angyal-seregélyek
Csattogva tőkéimre szállnak
Szomjan marad torok s a lélek

Hadakozom madárijesztőd
Uram de kardom éle csorbul
Testemből csillag-tücskös éjjel
Lelkem is elragadják orvul

Kereplőm forgatom csak addig
Bírtam míg fürtjeim beérnek
S borral telik hordóm amit majd
Halálom dugaszol be végleg

Lösz-ízü bort iszom a Napból
Lösz-fény pereg a szurdikokba
Csősz-pillantásom vassá dermed
Estére s kiveri a rozsda

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

A vers a költő előadásában:

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)